

Žarko Rovšček

Hinko Rejec v
Fehrmannovi smeri
v Campanile Bassu v
Brenti, Dolomiti
Foto: Ana Žagar

Daljave in obzorja nemirnega duha

Pogovor s Hinkom Rejcem

Hinko Rejec, rojen leta 1979, je zanimiva osebnost. Ob na videz običajni poti šolanja na gimnaziji in z diplomo univerzitetnega študija geografije je vzporedno opravil še drugo srednješolsko izobraževanje, ki ga je usposobilo za poklic plovbnega tehnika. S tem daje vtis vsestransko razgledanega človeka, vedoželjnega, če hočete tudi pustolovskega duha, ki mu prepletanje raznih znanj odstira najrazličnejša obzorja tega sveta. Včasih, vsaj miselno, poseže celo onkraj njega. Vse to, vključno z njegovimi poglobljenimi prispevki v *Planinskem vestniku*, me je pred prvim razgovorom navdajalo s pričakovanjem in radovednostjo. Le kaj zanimivega bo povedal našim bralcem?

Naslov njegovega diplomskega dela na Oddelku za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani – *Drobne površinske kraške oblike na Triglavskih podih*, ki zajema področje krasoslovja, visokogorskega krasa, glaciokrasa – tudi nekaj pove o njegovem zanimanju. To, da trenutno dela kot univerzalni delavec na smučišču Kanin, kar pomeni, da mu poleg reševanja na smučišču niso tuja tudi druga opravila, ga vsaj po nadmorski višini uvršča dokaj visoko in nekaj pove tudi o možnostih strokovnega zaposlovanja mlajših izobražencev pri nas. Večkrat namesto odgovora postreže s citati iz literature, ki mu je priljubljena zaradi sorodnega razmišljanja avtorjev in njihovih misli o nekaterih življenjskih resnicah.

Tvoje prvo zanimanje za gore ni od včeraj. Gotovo ima globlje korenine.

Otroci veliko časa preživeli v naravi, kot velja za vse iz generacij, ki smo še imeli čast postati pionirčki. Raziskovali smo soteske potokov ter po skalah in drevesih plezali kot male opice. Nikomur se ni nič hujšega zgodilo, dobili pa smo občutek za gibanje v strmem svetu. Spomnim se, da so nas z bratoma in sestro včasih v zaresne hribe peljali starši. Zanimivo je bilo tudi na zavarovanih plezalnih poteh (Korenova, Kopiščarjeva, s sedla Kanja na Bavški Grintavec ...), seveda v tistih časih brez čelade in le z vrstico privezani okrog pasu. Tudi tisto smo preživeli. Kasneje sem se pogosto potikal po strminah in grebenih nad

Bavšico, ki iz običajnega pohodnika sčasoma oblikujejo trentarskega divjega lovca. To je dobra popotnica za kasnejše ukvarjanje z alpinizmom.

Kako si začel z alpinizmom? Kje si nabiral prve izkušnje?

Večino smeri sem preplezal v zadnjih letih, skoraj vse v Dolomitih. Veliko srečo imamo, da imamo te lepe gore tik pred nosom. Največ mi pomenijo dolge smeri v velikih stenah, pa čeprav so le zmernih težav. Dvojni raz v Sass D'Ortiga, Vodniška v Crozzonu di Brenta, steber Tofane. Pa tudi odkrivanje manj znanih sten, kot sta severozahodni raz Spiz di Mezzo nad dolino Zolda in severni raz Piz de Sagron v bellunskih Dolomitih. Divje in samotno okolje. Izredno lepi so tudi bolj sproščeni vzponi na velikane, kot so Sassolungo, Croda dei Toni, Croda Rossa d'Ampezzo. Skoraj vse smeri sem preplezal v vodstvu, večinoma pod budno Anino roko.

Kaj ti alpinizem predstavlja?

Alpinizem, čeprav le na ljubiteljskem nivoju, je samo eden od načinov pobega iz pustosti vsakdanjega življenja. Možnosti je še neskončno: potovanja, plovba po odprtem morju, branje dobrih knjig, alkohol, ljubljenje, zbrani trenutki z otrokom.

Torej jemlješ alpinizem predvsem s tiste plati, ki te duhovno in fizično bogati, kot dejavnost, skozi katero lahko izraziš svoje bistvo in ne iščeš ekstremnih vzponov?

Gledano objektivno je moje plezanje na povsem povprečni ravni, seveda pa tudi ekstremni vzponi bogatijo tako duhovno kot fizično. Vsakdo potrebuje svojo dozo.

Si član Postaje GRS v Tolminu. Kdaj si se vključil in kaj te je k temu pritegnilo?

Ne morem reči, ali sem dober ali sem slab, strinjam pa se s Camusovim Tarroujem: *Kar je naravno, to je kužna kal. Vse drugo: zdravje, poštenost, čistost, če hočete, je sad volje, in sicer volje, ki ne sme nikoli popustiti.* In: ... zato sem sklenil, da bom ob vsaki priložnosti stopil na stran žrtev, da ne bo še več škode. Med njimi vsaj lahko iščem, kako je mogoče priti v tretjo kategorijo, to se pravi do miru.¹ Leta 2008 sem se pridružil tolminskim gorskim reševalcem. Reševalnega dela na naši postaji ni malo, precej časa je treba nameniti tudi vajam, izobraževanju itd. Ker gre za dobro stvar, je v družini glede tega dovolj razumevanja. Sicer pa je tudi Jezus na gori govoril: *Ne nabirajte si zakladov na zemlji.*

Tvoje diplomsko delo na Oddelku za geografijo FF Univerze v Ljubljani nakazuje zanimanje za naravo, gorski svet in njegovo morfologijo. Ali si se ga lotil na lastno željo? Kakšna so tvoja spoznanja, do katerih si se dokopal?

Geografija mi je bila vedno blizu. Če sem v šoli dobil slabšo oceno pri tem predmetu, sem bil vedno slabe volje. Geografijo sem študiral z veseljem. Me pa moti,

da se ta študij vedno bolj oddaljuje od naravoslovja in s tem tudi zahtevnosti. Osnova geografije bi morala biti fizikalno-geografska, po modelu sovjetske geografije. Kakorkoli, mentor prof. dr. Karel Natek mi je ponudil možnost izdelave diplomske naloge s področja glaciokrasa, in že sem veselo plezal po Slovenski smeri na terensko delo na Triglavskih podih. Ko se poglobiš v podrobnosti na videz povsem dolgočasnega skalnega površja in spoznaš zakonitosti geomorfnihih procesov, ki so mu dali obliko, ugotoviš, da ni nič na tem svetu naključno.

In vse to povezuješ še z navtiko, morjem? Kako bi to razložil?

*Kličejo me spet daljave širne,
potrkal veter z njih na okno je nocej...*
(D. Zajc)

Štopanje na Portugalsko. Kolesarjenje iz Tolmina na sever Norveške. Alpinizem. Plovba po širnih morjih. Vse to poteši nemirno dušo. Po Dinu Buzattiju² ljubezen do ženske požene moškega v nevarna potovanja do neznanih kotičkov sveta. Pustolovske knjige o pomorščakah so mi bile vedno pri srcu. *Otok zakladov.*³

*Hinko Rejec se bliža sedlu Col du Mont Maudit med vzponom na Mont Blanc.
Foto: Marko Gruden*

² Dino Buzzati (1907–1972), italijanski pisatelj, slikar, pesnik in novinar. Leta 1958 je prejel najprestižnejšo italijansko nagrado za književnost Strega.
³ Napisal Robert Louis Stevenson.

¹ Albert Camus: *Kuga*. (vse op. ur.)

Z Markom Grudnom v
Zapotoškem slapu
Arhiv Hinka Rejca

Morski volk.⁴ *Pripoved A. G. Pyma*.⁵ V pomorstvu in navtiki je še danes duh velikih jadrnic, ki jih nežni pasati potiskajo preko oceanov. Od vsega, kar znam, mi največ pomeni znanje navtike. Spomin na plovbo na tovarni ladji mi je še vedno med najljubšimi.

Ali nam lahko še kaj poveš o svojih pomorskih izkušnjah?

Z *bulkerjem*⁶ smo se potikali po vzhodnoazijskih morjih, od Indonezije do Tajske in Bangladeša. V prekratkih mesecih sem spoznal vse vidike pomorskega življenja. *Piketanje*⁷ in *pituranje* in čiščenje štiv niso lahka dela, se je pa zato lepo zvečer malo podružiti ali krmariti ladjo na mostu. Pa nočno življenje v Surabaji,⁸ preganjanje z rikšami po Chittagongu ...⁹

⁴ Napisal Jack London.

⁵ Napisal Edgar Allan Poe.

⁶ *Bulker*: trgovska ladja za transport razsutih tovorov.

⁷ *Piketanje*: odstranjevanje rje (s kladivom). *Pituranje*: barvanje. Čiščenje štiv: čiščenje ladijskih skladišč (štiva: ladijsko skladišče).

⁸ Surabaja: prestolnica Vzhodne Jave in drugo največje indonezijsko mesto s 3,1 milijona prebivalci.

⁹ Chittagong: drugo največje mesto v Bangladešu.

Tvoji poglobljeni prispevki v *Planinskem vestniku*, v katerih obravnavaš zgodovino plezalnih vzponov, predvsem v Dolomitih, ki jih v prijetnem besedilu povežeš z lastnimi alpinističnimi doživetji, vzbujajo pozornost. Čemu daješ prednost, svojim doživetjem ali zgodovini?

Vesel sem, če imajo bralci radi moje članke v *Planinskem vestniku*; še bolj pa bi bil, če bi obiskali katero od gora, o katerih sem pisal. Ker samo moja doživetja na turah za bralce ne bi bila nič posebnega (seveda je prvo osebno doživetje nekaj povsem drugega), sem v članke vključil tudi druge zanimivosti o obravnavanih gorah. Pogosto odkrijem marsikaj zanimivega, predvsem o prvih osvajalcih in avtorjih prvenstvenih smeri.

Ali te proučevanje zgodovine alpinističnega osvajanja morda dodatno motivira, da se odpraviš v klasične smeri?

Preden se odpravim na turo, se načrtno ne ukvarjam z zgodovino osvajanj gora.

Svoje članke opremljaš tudi s kakovostnimi fotografijami. Ali se s fotografiranjem ukvarjaš tudi sicer?

Dobra fotografija po mojem nastane na dva načina: z veliko fotografiranja v povezavi z zadosti umetniškega smisla, ali pa z izbiro nevsakdanjih motivov, ki jih lahko srečamo le, če se odpravimo izven cone udobja. Sam ne slikam veliko, ko pa pritisnem na sprožilec, sem predvsem pozoren na kompozicijo. Uporabljam nestisnjen format (RAW), zato lahko fotografije še izboljšam doma na računalniku.

Usmerjen si tako, da imaš možnost doživeti širine morja ter višine in globine gorskega sveta. Ali se glede tako vsestranskih doživetij počutiš bogat?

Morda smo takšni kozorogi. Morda je to povezano z melanholičnim temperamentom. Menda je Kant to vrsto temperamenta povezoval z afiniteto do vzvišenega.

Kako pravzaprav pojmuješ bogastvo?

Vsekakor teh doživetij ne bi zamenjal za noben denar.

Ali lahko opišeš tudi svoje sodelovanje pri novih specialkah? Kakšne so pravzaprav te naloge?

Sodeloval sem pri novih izdajah kart Bohinj in Krn. Šlo je predvsem za preverjanje pravilnosti vrisa in kategorij poti, a tudi dodajanje novih poti in kakršnihkoli drugih uporabnih podatkov. Pogrešal sem nekoliko bolj sistematičen pristop k izdelavi zemljevidov, kar je verjetno spet posledica mojega nebesnega znamenja. Sicer pa imam zemljevide zelo rad, vsako potepanje ali le sanje o njem se začne s sprehajanjem po njih.

Morda bi dodal še kakšno zaključno misel?

*And when you get blue
And you've lost all your dreams
There's nothing like a campfire
And a can of beans¹⁰*

(Tom Waits) ◉

¹⁰ Ko si potrtr in se sanje končajo, ni boljšega, kot sta taborni ogenj in pločevinka fižola. (Prevod Hinko Rejec. Izvirno besedilo pesmi *Lucky Day* je brez ločil.)

*Hinko Rejec v Velebitaški smeri v Aniča kuku, Paklenica
Foto: Sandro Krajnik*